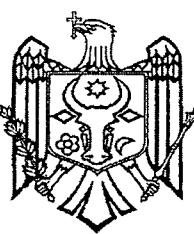

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun.Chișinău, str.Teiilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

10076060 № 6-3572-1192

Curtea Constituțională
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28, MD-2004

Curtea de Apel Chișinău, vă remite sesizarea privind excepția de neconstitutionalitate ridicată în cadrul procesului civil nr. 2a-19 inițiat la cererea de chemare în judecată înaintată de D către Asistență Socială și Protecție a Familiei cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de D către I privind stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

*Anexă: 1. Sesizarea privind excepția de neconstitutionalitate pe 5 file
2. Încheiere din 09 iulie 2020 pe 4 file*

Vice-Presedintele
Curții de Apel Chișinău

N. Beregoi

Nelea Budăi

09:30

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ		A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr.	1209	
"23 "	07	2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

MD-2004, mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) lit. g) din Constituție

I. Autorul sesizării

Macar Alexandru – avocat, reprezentantul intimatului Dr. Chișinău 6

sediul mun. Hîncești, str.

II. Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare controlul constituționalității prevederilor art. 54 Codul Familiei a Republicii Moldova

III. Circumstanțele cauzei examineate de către instanța de judecată

Pe rolul Curții de Apel Chișinău, Colegiul Civil, se află spre examinare cauza civilă intentată la cererea lui D. către D. , intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a , cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de către D. către D. , privind stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Tinând cont de faptul că ambii părinți solicită determinarea domiciliului copilului minor care n-a atins vîrstă de 10 ani (data nașterii copilului) instanța de judecată n-a dispus audierea opiniei copilului minor în vederea stabilirii poziției sale referitor la circumstanțele cauzei privind stabilirea domiciliului acestuia, mai mult existând indicii certe referitor la istoricul îngrijirii acestuia, cît și a comportamentului părinților.

IV. Expunerea pretinsei încălcări a Constituției și a argumentelor aduse în sprijinul acestei afirmații

Legislația pertinentă

Prevederile relevante ale Convenției internaționale nr. 52 din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993 prin ratificare sunt următoarele:

1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

2. Statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținând cont de drepturile și obligațiile părintilor săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

3. Statele părți vor veghea ca funcționarea instituțiilor, serviciilor și lăcașelor care au responsabilitatea față de copii și asigură protecția lor să fie conformă cu normele fixate de către autoritățile competente, în special în domeniul securității și sănătății, și în ceea ce privește numărul și competența personalului lor ca și în privința unui control corespunzător.

Articolul 12

1. Statele părți vor garanta copilului capabil de discernământ dreptul de a exprima liber opinia sa asupra oricărei probleme care îl privește, opiniile copilului fiind luate în considerare avându-se în vedere vârsta sa și gradul său de maturitate.

2. În acest scop, se va da copilului, în special, posibilitatea de a fi ascultat în orice procedură judiciară sau administrativă care-l privește, fie direct, fie printr-un reprezentant sau o instituție corespunzătoare, în conformitate cu regulile de procedură din legislația națională.

Articolul 13

1. Copilul are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, a primi și a difuza informații și idei de orice natură, fără să țină seama de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită sau artistică, sau prin oricare alte mijloace, la alegerea copilului.

2. Exercitarea acestui drept poate fi supusă restricțiilor, dar numai acelora care sunt prevăzute de lege și care sunt necesare:

- a) pentru respectul drepturilor sau reputației altora, sau
- b) pentru protecția securității naționale, ordinii publice, sănătății și moralei publice.

Prevederile relevante al Constituției Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994 (republicată în M.O., 2016, nr. 78, art. 140) sunt următoarele:

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celealte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 28 Viața intimă, familială și privată

Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Articolul 32
Libertatea opiniei și a exprimării

(1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil.(...)

Articolul 48
Familia

(1) Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.

(2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părintilor de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.(...)

Articolul 49
Protecția familiei și a copiilor orfani

(2) Statul ocrostește maternitatea, copiii și tinerii, stimulînd dezvoltarea instituțiilor necesare. (...)

Articolul 50
Ocrotirea mamei, copiilor și a tinerilor

(1) Mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire specială. Toți copiii, inclusiv cei născuți în afara căsătoriei, se bucură de aceeași ocrotire socială.

(2) Copiii și tinerii se bucură de un regim special de asistență în realizarea drepturilor lor. (...)

Prevederile relevante ale Codului Familiei a Republicii Moldova nr. 1316 din 26.10.2000 (M.O. nr. 47-48 art. 210) sunt următoarele:

Articolul 54. Dreptul copilului la exprimarea opiniei

Copilul are dreptul să-și exprime opinia la soluționarea în familie a problemelor care îi ating interesele și să fie audiat în cursul dezbatelor judiciare sau administrative. De opinia copilului care a atins vîrstă de 10 ani se va ține cont în mod obligatoriu dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Prevederile relevante ale Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului (M.O. nr. 13 art. 127) sunt următoarele:

Articolul 8. Dreptul la libertatea gîndirii și conștiinței

(1) Dreptul copilului la libertatea gîndirii, la opinie, precum și la confesiune nu pot fi încălcate sub nici o formă .

(2) Statul garantează copilului, capabil să-și formuleze opiniile, dreptul de a-și exprima liber aceste opiniî asupra oricărei probleme care îl privește. De opinia copilului care a atins vîrstă de 10 ani se va ține cont, în mod obligatoriu, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

(3) În acest scop copilului i se dă posibilitatea de a fi audiat în cursul dezbatelor judiciare sau administrative care-l privesc, fie direct, fie printr-un reprezentant sau organ corespunzător, în conformitate cu legislația .

(4) Nici un copil nu poate fi constrins să împărtășească o opinie sau alta, să adere la o religie sau alta contrar convingerilor sale. Libertatea conștiinței copilului este garantată de către stat, ea trebuie să se manifeste în spiritul toleranței religioase și respectul reciproc.

(5) Părinții sau persoanele subrogatorii legale au dreptul să educe copilul conform propriilor convingeri.

Argumentarea

Criticăm prevederile art. 54 din Codul Familiei a RM, art. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului în latura ce vizează vîrstă de 10 ani impusă de lege ce oferă posibilitatea copilului de a-și expune opinia și de a o lua în calcul.

În motivarea exceptiei de neconstituționalitate aratăm că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 4, 28, 32, 48, 49, 50 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 3, 12 și 13 din Convenția cu privire la drepturile copilului, întrucât declarația minorului care are discernământ ar trebui luată în considerare în raport de vîrstă și grad de maturitate și coroborată cu celelalte probe administrative în cauză, chiar dacă acesta nu a împlinit vîrstă de 10 ani. Limita de vîrstă de 10 ani, stabilită de art. 54 alin. 2 din Codul familiei și art. 8 alin. (2) Legii privind drepturile copilului, constituie o condiție a cărei respectare aduce atingere dreptului acestuia de a fi ascultat.

Apreciem că prin textul de lege criticat legiuitorul național neîntemeiat a instituit o prezumție cu privire la vîrstă de la care se poate considera că un copil are discernământ, ceea ce nu este în sensul prevederilor Convenției cu privire la drepturile copilului, cît și a prevederilor Constituției în vederea respectării prioritare a reglementările internaționale.

Urmează să fie menționat că în sistemul Organizației Națiunilor Unite, articolul 12 alineatul (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată ratificată de către Republica Moldova, prevede că un copil care își poate forma propriile opinii are dreptul de a-și exprima liber aceste opinii în legătură cu toate problemele care îl privesc. Opiniilor copilului ar trebui să li se acorde importanță cuvenită, în conformitate cu vîrstă și cu gradul său de maturitate. În plus, articolul 12 alineatul (2) din Convenția privind drepturile copilului prevede că trebuie să i se acorde copilului posibilitatea de a fi ascultat în orice procedură judiciară sau administrativă care îl privește, fie direct, fie printr-un reprezentant sau un organism competent, în conformitate cu normele procedurale din legislația națională.

Comitetul Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile copilului a subliniat faptul că statele părți ar trebui să garanteze acest drept în mod direct, fie să adopte sau să revizuiască legile, astfel încât copilul să își poată exercita pe deplin acest drept [Comitetul pentru drepturile copilului al Organizației Națiunilor Unite (ONU), Comentariul general nr. 14 privind dreptul copilului de a i se lua în considerare interesele superioare cu prioritate (articolul 3 punctul 1)]. În plus, acestea trebuie să se asigure că respectivul copil primește toate informațiile și îndrumările necesare pentru a lua o decizie în concordanță cu interesul său superior. Comitetul observă, de asemenea, că un copil are dreptul de a nu-și exercita acest drept; exprimarea opiniilor de către copil este o opțiune, nu o obligație.

Mai mult ca atât în jurisprudență sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acordat o importanță deosebită intereselor superioare ale copilului (de exemplu, a se vedea Hotărârea din 28 septembrie 2004 pronunțată în Cauza Sabou și Pîrcălab împotriva României, paragraful 47, sau Hotărârea din 11 ianuarie 2000 pronunțată în Cauza Ignaccolo-Zenide împotriva României, paragrafele 94 și 102). Din jurisprudență citată reiese faptul că statele au obligații pozitive de natură procedurală, în situația în care sunt luate măsuri care reprezintă o ingerință în viața de familie, obligație ce constă în faptul că procesul decizional trebuie să fie echitabil și să respecte interesele protejate de art. 8 din Convenție. Cel mai important dintre aceste interese îl reprezintă însă cel al minorului. Curtea Constituțională constată că

stabilirea parametrilor interesului superior al copilului ține de o anumită marjă de apreciere a statelor membre la Convenție între care nu există un numitor comun.

De asemenea în Hotărârea din 8 iulie 2003, pronunțată în Cauza Sahin împotriva Germaniei, paragrafele 85-95, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut încălcarea dispozițiilor art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, corroborate cu dispozițiile art. 14 din aceeași convenție, în sensul că judecătorul care a procedat la soluționarea cauzei a luat în considerare opinia unui psiholog și nu a procedat în mod direct la audierea minorei. Or, relația copilului cu părintele reprezintă un instrument indispensabil în stabilirea dorințelor reale ale copilului, fără informații corecte instanța neputând lua o decizie care să reflecte un echilibru corect între interesele părinților. Plângerea reclamantului viza refuzul instanțelor interne de a acorda reclamantului dreptul de a-și vizita copilul născut în afara căsătoriei. În baza legii aplicabile la acel moment, părinții naturali nu puteau să obțină un drept de vizită decât dacă instanța consideră că acest lucru este în interesul superior al copilului. În spate, Curtea a constatat că instanța internă a omis să îl asculte pe copil, în vîrstă de cinci ani la acel moment, pentru a determina mai facil în ce măsură acesta își dorește să își vadă tatăl și dacă astfel de vizite sunt sau nu în interesul său. Această omisiune indică faptul că reclamantul nu a jucat un rol suficient în procedura relativă la dreptul de a-și vizita copilul, Curtea amintind că instanțele nu trebuie să se mărginească la a urma orbește concluziile vagi ale unui expert relativ la riscul audierii unui copil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 21 iunie 2007, pronunțată în Cauza Havelka și alții împotriva Republicii Cehe, paragraful 62, că neascultarea directă de către tribunal a copiilor a căror vîrstă era de 13, 12 și 11 ani la data la care autoritatea de protecție socială care a formulat cererea de plasament a copiilor într-o instituție guvernamentală de protecție a copilului (investită cu rol de tutore al acestora) nu a fost de natură să asigure reclamanților protecția cerută de interesele lor în procesul decizional. Acest considerent a determinat, printre altele, reținerea încălcării art. 8 din Convenție, întrucât autoritățile interne și-au depășit marja de apreciere. Prin urmare, Curtea de la Strasbourg a constatat că măsura litigioasă nu a fost necesară într-o societate democratică.

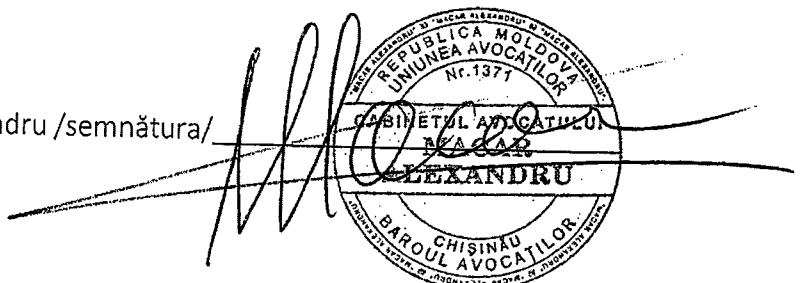
De asemenea, prin Hotărârea din 2 februarie 2016, pronunțată în Cauza N.Ts. și alții împotriva Georgia, Curtea de la Strasbourg a condamnat statul georgian pentru încălcarea art. 8 din Convenție pentru faptul că, în procedura sa internă, copiii a căror mamă murise și al căror tată avuseser probleme cu drogurile nu au fost ascultați de niciuna dintre instanțele naționale atunci când s-a decis stabilirea domiciliului lor (autoritățile având de ales între tatăl care se reabilitase din punct de vedere medical și părinții mamei).

Așadar, copilul are dreptul, iar nu obligația de a se exprima în fața autorității competente. Este adevărat că autoritățile competente au obligația de a-l audia. Această obligație a autorităților a fost introdusă pentru că, în conformitate cu obligațiile asumate, statul are obligația pozitivă de a asigura cadrul administrativ și procesual propice exprimării opiniei copilului și o face prin instituirea unui prag de vîrstă de la care este obligatorie ascultarea minorului, respectiv 10 ani, fapt cu care nu putem fi deacord, motiv pentru care a fost introdusă prezenta sesizare.

V. Expunerea cerințelor autorului sesizării

Tinând cont de cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 135 din Constituția Republicii Moldova, art. 4 Codul jurisdicției constituționale, art. 4 din Legea cu privire la curtea constituțională autorul sesizării solicită exercitarea controlului constituționalității art. 54 din Codul Familiei și art. art. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului în lumina prevederilor art. 4, 28, 32, 48, 49, 50 din Constituția Republicii Moldova.

avocat Macar Alexandru /semnătura/

ÎNCHERE

mun. Chișinău

09 iulie 2020

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Marina Anton
Angela Bostan și Vitalie Cotorobai
Mihai Iorga

examinând, în ședință de judecată publică, în procedura de apel pricină civilă inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de D , către D , intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a , cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de D , către D , privind stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești /sediul central/ din 12 septembrie 2019, prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă, -

constată:

La 28 noiembrie 2018 D judecată împotriva lui D Asistență Socială și Protecție a Familiei domiciliului copilului minor D , întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă de 2000 lei lunar, din momentul adresării în judecată până la atingerea majoratului de către copil și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 19 martie 2019 D , reconvinețională către D , intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei , prin care a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor D , cu tata.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești /sediul central/ din 12 septembrie 2019, acțiunea depusă de D , a fost admisă parțial, fiind stabilit domiciliul copilului minor, D , cu mama, D ; s-a încasat de la Dutcovschi Alexandru în beneficiul Dutcovschi Cristina pensia de întreținere pentru copilul minor D , născut la , suma de 1000 lei lunar, începând cu data de 28 noiembrie 2018 și până la atingerea majoratului de către copil. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la D , în beneficiul statului suma de 540 lei cu titlu de

taxă de stat, de la care a fost scutită reclamanta la depunerea cererii. S-a încasat de la D în beneficiul D , cheltuielile de judecată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei. S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de D către D privind stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 09 octombrie 2019 (în interiorul termenului de atac), D , a contestat cu apel nemotivat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi soluții de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de D și admiterea acțiunii reconvenționale depuse de D

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019 cererea de apel a fost acceptată pentru examinare, cu intentarea procedurii în apel.

În cadrul ședinței din 09 iulie 2020 avocatul Macar Alexandru, acționând în numele și interesele intimei D a solicitat audierea copilului minor, pentru ca acesta să-și expună opinia privitor la stabilirea domiciliului. Demersul respectiv a fost respins prin încheiere protocolară, parte a procesului verbal, deoarece nu întrunește condițiile art. 54 Codul familiei.

Urmare a acestui fapt, tot în cadrul aceleiași ședințe, din 09 iulie 2020 avocatul Macar Alexandru, acționând în numele și interesele intimei D a înaintat demers, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 Codul familiei și art. 8 alin. (2) al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului. În susținerea poziției sale recurrentul a indicat, că instituirea unui prag de vîrstă, de 10 ani pentru audierea opiniei copilului la soluționarea litigiilor ce vizează drepturile copilului vine în contradicție cu prevederile Constituției și legislației internaționale.

Apelantul D

a solicitat respingerea demersului.

Audiind opinia părților, examinând materialele cauzei și motivele invocate de părți în susținerea poziției expuse, în coroborare cu cadrul legal aplicabil, Colegiul consideră necesar a admite demersul părții intime privind sesizarea Curții Constituționale din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 12¹ Cod de procedură civilă:

(1) În cazul existenței incertitudinii privind constituitățea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeinicieei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întruirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei,

însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

(4) Dacă nu sânt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) al Constituției, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, raportând dispozițiile legale preciate la circumstanțele speței Colegiul conchide, că nu este îndreptățit de a se expune asupra temeiniciei sesizării Curții Constituționale înaintată de avocatul Macar Alexandru în numele și interesele intimei D , reținând doar că actul legal, în privința căreia recurrentul invocă excepția de neconstituționalitate, intră în categoria actelor normative prevăzute expres și exhaustiv de art. 135 al Constituției, excepția este ridicată de o parte în proces - intimat, prevederile legale contestate sunt pertinente pricinii, deoarece la ele a făcut referire instanța de apel respingând demersul părții intimate privind audierea copilului minor cu vîrstă sub 10 ani, pot fi aplicate în continuare la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, ce ar avea ca obiect controlul constituționalității normelor legale contestate, cererea de apel fiind acceptată pentru examinare prin încheierea instanței de apel din 03 decembrie 2019.

Din aceste considerente, deoarece partea intimată este îndreptățită de a sesiza Curtea Constituțională, situația întrunind criteriile impuse de lege pentru situațiile de acest gen, anterior enumerate, iar sesizarea părții adresată Curții urmând a fi expediată acesteia de către instanța de apel, Colegiul conchide în speță că urmează a fi admis demersul avocatului Macar Alexandru în numele și interesele intimei D privind remiterea sesizării de ridicare a excepției de neconstituționalitate în adresa Curții Constituționale, cu amânarea pledoariilor până la soluționarea sesizării de către ultima.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 12¹, 269-270 Cod de procedură civilă și Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 Colegiul, -

d i s p u n e:

Admite demersul avocatului Macar Alexandru în numele și interesele intimei D , privind remiterea Curții Constituționale a sesizării de excepție a neconstituționalității a dispozițiilor art. 54 Codul familiei și art. 8 alin. (2) al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului depusă în cadrul pricinii civile inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de D către D

intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și acțiunea reconvențională înaintată de D către D privind stabilirea domiciliului copilului minor.

Amână pledoariile în actuala pricina civilă până la soluționarea sesizării de către Curtea Constituțională, cu expedierea sesizării privind excepția de neconstituționalitate ridicată de avocatului Macar Alexandru în numele și interesele intimei D.

în adresa Curții Constituționale.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Judecătorii

Marina Anton

Angela Bostan

Vitalie Cotorobai

